

III. KAFLI

STARF HELGISTJÓRNARINNAR

Þó að allt, sem viðkemur Hinni andlegu helgistjórn plánetunnar, sé verulega áhugavert fyrir hvern leitandi mann, verður samt raunverulegt gildi hennar aldrei skilið fyrr en mennirnir gera sér grein fyrir þrem atriðum: Í fyrsta lagi að allt Helgivaldið stendur fyrir samvinnu og sameiningu andlegra vera og samruna afla eða orku sem stjórnað er meðvitað til eflingar plánetuþróuninni. Þetta verður augljósara þegar við höldum áfram. Í öðru lagi að öfl þau í plánetukerfi okkar, sem birtast í gegnum hina miklu persónuleika Helgistjórnarinnar, tengja hana og allt sem í henni er við Hina æðri helgistjórn, sem við köllum sólkerfislega. Helgistjórn okkar er smækkuð eftirmynd hinnar meiri heildar þeirra sjálfs-meðvituðu vera sem hafa áhrif, stjórna og birtast í sólinni og hinum sjö heilögu plánetum og þeim öðrum plánetum, jafnt stórum sem smáum sem mynda sólkerfi okkar. Í þriðja lagi, þá hefur þessi Helgistjórn ljóssins fjögur meginverksvið:

Að þróa sjálfs-vitund í öllum verum.

Helgistjórnin leitast við að láta í té réttar aðstæður fyrir þróun sjálfs-vitundar hjá öllum verum. Þessu nær hún fram fyrst og fremst í manningum, með sínu fyrsta verki; að blanda þremur æðri meginþáttum andans við hina fjóra lægri, með þeim fordæmum sem hún setur um þjónustu, fórn og afneitun, og með stöðugum straumi ljóss (í dulfræðilegum skilningi) sem geislar frá henni. Hægt er að líta á Helgistjórnina sem heild þeirra afla á plánetu okkar sem tilheyra ríki andans, hinu fimmta ríki náttúrunnar. Þetta ríki opnast mönnum með því að þeir þroska til fulls og stjórna huganum, fimmta eðlisþættinum, og með því að umbreyta huganum með visku; sem er í orðsins fyllstu merkingu vitsmunir þeir sem beitt er við allar aðstæður með hinum meðvitaða glöggskyggna kærleika.

Að þróa vitund í þrem lægri ríkjum náttúrunnar.

Eins og alkunnugt er má skilgreina fimm ríki náttúrunnar í þróunarferlinu eins og hér segir: Steinaríkið, jurtaríkið, dýraríkið, ríki mannsins og ríki andans. Öll þessi ríki hafa í sér einhvers konar vitund og það er verk Helgistjórnarinnar að efla þessar tegundir vitundar til fullkomunar með aðlögun karna, með því að beita orku og með því að láta í té rétt skilyrði. Nokkur hugmynd um þetta verk ætti að fást, ef við gefum stutt yfirlit yfir mismunandi hliðar vitundarinnar sem á að þróa í mismunandi ríkjum náttúrunnar.

Í *steinaríkinu*, fyrsta ríkinu, beinist starf Helgistjórnarinnar að þróun aðgreinandi og veljandi atferlis. Eitt einkenni alls efnis er einhvers konar virkni, og um leið og þessi virkni beinist að því að byggja upp form, jafnvel hjá þeim allra frumstæðustu, mun aðgreinandi eiginleikinn koma í ljós. Þetta hafa vísindamenn alls staðar viðurkennt og með því nálgast þeir niðurstöður hinnar guðdómlegru visku.

Í *jurtaríkinu*, öðru ríkinu, er svörun við skynjun bætt við þennan aðgreinandi eiginleika og fyrsti vísirinn að öðrum meginþætti Guðdómsins kemur í ljós, alveg eins og svipað endurskin eða frumvísir að þriðja meginþættinum, þætti virkninnar, sést í steinaríkinu.

Í *dýraríkinu*, þriðja ríkinu, er þessi vísir að virkni og næmi aukinn, og merki (ef orða má það á svo ófullkominn hátt) finnast um fyrsta meginþáttinn eða ófullþroska vilja og tilgang; við getum kallað það arfgenga eðlishvöt er kemur fram sem tilgangur í náttúrunni.

H. P. Blavatsky komst svo viturlega að orði að maðurinn væri stórheimur fyrir hin þrjú lægri ríki, því í honum tengjast þessar þrjár leiðir þróunar og bera ávöxt. Hann er sannlega á virkan og

dásamlegan hátt raunbirting vitsmuna. Hann er kærleikur og viska á frumstigi, jafnvel þótt þetta sé ennþá aðeins takmark viðleitni hans, og hann hefur þennan ófullmótaða, kraftmikla, skapandi vilja sem mun ná meiri þroska þegar hann hefur komist inn í fimmta ríkið.

Í fimmta ríkinu, ríki andans, er heildisvitund sú vitund sem á að þroskast, og kemur þetta fram í því að kærleiks-visku eiginleikinn blómstrar. Maðurinn endurtekur aðeins ofar í spirálnum verk lægri ríkjanna þriggja; því í mannríkinu, fjórða ríkinu, birtir hann þriðja meginþáttinn, þátt virkra vitsmuna. Í fimmta ríkinu nær annar þátturinn, kærleiks-viskuþátturinn fullkomnun. Innganga í fimmta ríkið hefst við fyrstu vígsluna og nær yfir allan þann tíma sem það tekur manninn að gangast undir fyrstu fimm vígslurnar og í því ríki mun hann starfa sem meistari, sem hluti Helgistjórnarinnar. Við sjöttu og sjöundu vígsluna er það fyrsti þátturinn eða viljaþátturinn sem geislar út, og í stað þess að vera meistari samúðarinnar og lávarður kærleikans verður fullnuminn eitthvað meira. Vitund hans verður enn hærri en heildisvitundin og hann verður sjálfs-meðvitaður með Guðinum. Hinn mikli vilji eða tilgangur Logossins verður hans.

Það að hlynna að hinum margvíslegu eiginleikum Guðdómsins, að annast fræ sjálfs-vitundar í öllum lífverum, er starf þeirra vera sem hafa náð markinu; sem hafa náð inn í fimmta ríkið og sem hafa tekið þar sína miklu ákvörðun, þessa ótrúlegu sjálfsfórni sem kemur þeim til að vera áfram innan plánetukerfisins og vinna að áætlunum Plánetulogossins í efnisheiminum.

Að þjóna vilja Plánetulogossins.

Helgistjórnin miðlar til manna og engla, eða tíva, vilja Plánetulogossins og í gegnum Hann vilja Sólarlogossins. Hvert plánetukerfi, þar á meðal okkar, er orkustöð í líkama Sólarlogossins og tjáir eitthvert form orku eða krafts. Hver orkustöð hefur sína sérstöku gerð orku, sem kemur fram á þrjá vegu og skapar þannig hvarvetna hina þrjá meginþætti í raunbirtingu. Ein af þeim miklu uppgötvunum sem þeir gera sem koma inn í ríki andans, fimmta ríkið, fellst í skilningi á þeirri sérstöku tegund orku sem okkar Plánetulogossins birtir. Vitur nemi mun íhuga þessa fullyrðingu, því hún er lykhillinn að mörgu af því sem sjá má í heiminum í dag. Leynardómur samfjöllunar hefur týnst og það verður ekki fyrr en menn öðlast aftur þá þekkingu sem þeir réðu yfir á fyrri tímasteiðum (eftir að hafa verið miskunnsamlega dregin til baka á tímum Atlantis) um þá gerð orku sem plánetukerfi okkar ætti að sýna, að vandamál heimsins munu leysast og sveiflutíðni heimsins mun verða stöðug. Þetta getur ekki orðið strax, því þessi þekking er hættulega vandmeðfarin og ennþá er kynstofninn ekki með heildisvitund og er þess vegna ekki treystandi til að vinna, hugsa, gera áætlanir og framkvæma fyrir heildina. Maðurinn er ennþá of eigingjarn, en það er engin ástæða til kjarkleysis vegna þessarar staðreyndar; hópvitundin er nú þegar nokkuð meira en hugsýn, og bróðerni og viðurkenn-ing á kvöðum þess er alls staðar að byrja að smjúga inn í vitund manna. Þetta er verk Helgistjórnar ljóssins — að sýna mönnunum sanna merkingu bræðralags og að rækta með þeim svörun við þeirri hugsjón sem leynist í hverjum og einum.

Að vera mannkyninu fyrirmynd.

Það fjórða sem menn þurfa að vita og gera sér grein fyrir sem grundvallarstaðreynd, er að Helgistjórnin er samsett af þeim sem hafa sigrast á efnisforminu og hafa náð takmarki sínu með þeim sömu skrefum sem einstaklingar taka í dag. Þessir andlegu persónuleikar, þessir fullnumar og meistarar, hafa glímt og barist fyrir sigri og yfirráðum í efnisheiminum, barist við fenjagufur, þokur, hættur, vandræði, sorgir og sársauka hins daglega lífs. Þeir hafa gengið hvert skref á vegi þjáninganna, hafa reynt allt, hafa yfirstigið alla erfiðleika og hafa sigrað. Þessir eldri bræður mannkynsins hafa allir sem einn gengist undir krossfestingu persónulega sjálfsins og vita að afdráttarlaus eftirgjöf alls er hlutskipti sérhvers leitanda á þessum tíma. Það er ekki til það stig angistar, kveljandi fórnar eða sú píslarganga sem þeir hafa ekki reynt á sínum tíma og þar í liggur réttur þeirra til að þjóna og styrkurinn í kalli þeirra. Og þar sem þeir þekkja kjarna sársaukans, dýpt syndarinnar og

þjáningarinnar, hæfa aðferðir þeirra þörfum einstaklingsins mjög vel; en á sama tíma er skilningur þeirra á frelsun sem næst með sársauka, ögun og þjáningu, og skilningur þeirra á því frelsi sem fæst með því að fórna forminu í hreinsunareldunum, nægilegur til að gefa þeim styrka hönd; getu til að halda áfram eftir að formið virðist hafa þjádst nægilega og kærleika sem sigrar öll áföll, því hann er grundvallaður á þolinmæði og reynslu. Þessir eldri bræður mannkynsins einkennast af *kærleika* sem varir og sem vinnur ævinlega í þágu heildarinnar; af *þekkingu* sem hefur áunnist með þúsundum æviskeiða, þar sem þeir hafa unnið sig upp frá byrjun lífs og þróunar og komist mjög nálægt tindinum; af *reynslu* sem byggist á tímanum sjálfum og fjölbreytileika viðbragða og samverkana persónuleikans; af *hugrekki* sem er afleiðing þessarar reynslu, og sem getur nú, þar sem það hefur sjálft myndast af aldalangri viðleitni, mistökum og með endurvakinni viðleitni, að lokum leitt til sigurs og verið sett fram til þjónustu við kynstofninn; af *tilgangi* sem er upplýstur og viturlegur, samvirkur og aðlagast hópnum og áætlun Helgistjórnarinnar og fellur þannig að áætlun Plánetulogossins; loks eru þeir virtir fyrir þekkingu sína á *mætti hljóðsins*. Þessi síðasta staðreynd er grundvöllur spakmælisins sem segir að alla sanna dulfræðinga megi þekkja á því að þeir einkennast af víðtækri þekkingu, sterkum vilja, hugrekki og hæfni til þagmælsku. „Að vita, að vilja, að þora og að vera þögull.“ Þar sem þeir þekkja áætlunina svo vel og hafa skýra upplýsta sýn, geta þeir með krafti hljóðsins beygt vilja sinn óhagganlega og staðfastlega að hinu mikla verki sköpunarinnar. Þetta leiðir til þagnar þar sem hinn venjulegi maður myndi tala og að þeir tala þegar meðalmaðurinn er þögull.

Þegar menn hafa áttað sig á þessum fjórum staðreyndum sem hér voru upp taldar, og þær verið staðfestar sem viðurkenndur sannleikur í vitund kynstofsins, þá getum við vænst endurkomu þess tímabils friðar, hvíldar og réttsýni sem spáð er í öllum ritningum heimsins. Sól réttsýnnar mun þá rísa með lækningu á vængjum sínum og friður, sem færir skilning, mun ríkja í hjörtum manna.

Þegar fjallað er um þetta efni, starf Helgistjórnarinnar, í bók fyrir almenning verður að láta margt ósagt. Hinn venjulegi maður hefur áhuga og forvitni hans er vakin þegar minnst er á þessa persónuleika. Mennirnir eru ekki ennþá tilbúnir fyrir meira en almennustu upplýsingar. En fyrir þá sem fara að þrá og leitast við að þekkja sannleikann eins og hann er, í staðinn fyrir að vera forvitnir, mun meira fylgja, þegar þeir hafa sjálfir lagt fram nauðsynlega vinnu og ástundun í námi. Óskað er eftir rannsókn af hálfu nemandans og það viðhorf, sem vonast er til að þessi bók vekji, væri hægt að setja fram á eftirfarandi hátt: Þessar fullyrðingar eru athyglisverðar og ef til vill eru þær sannar. Trúarbrögð allra þjóða, þar á meðal kristni, gefa vísbendingar sem virðast styðja þessar hugmyndir. Við skulum þess vegna samþykkja þessar hugmyndir sem tilgátu varðandi fullnustu þróunarferils mannsins og viðleitni hans við að ná fullkomnun. Við skulum þess vegna leita sannleikans í okkar eigin vitund. Öll trúarbrögð halda fram því lofordi, að þeir sem leita af einlægni muni finna það sem þeir eru að leita að; við skulum því leita. Ef við finnum í leit okkar að allar þessar fullyrðingar eru ekki annað en tálsýnisdraumar og höfum því alls ekki hag af, þar sem við vorum leidd inn í myrkrið, munum við samt ekki hafa sóað tíma okkar, því við munum hafa fengið fullvissu um hvar við eigum ekki að leita. Ef, hins vegar, við fáum smám saman staðfestingu í leit okkar og ljósið skín æ skærar, skulum við halda áfram, þar til sá dagur kemur að ljósið, sem skín í myrkrinu, mun lýsa upp hjartað og heilann og leitandinn mun þá vakna til skilnings á því að öll stefna þróunarinnar hefur stöðugt verið á þann veg að færa honum þessa víkkun vitundarinnar og þessa hugljómun. Og það að ná vígslu og komast inn í ríki andans er hvorki tálsýn né heilaspuni, heldur innræð staðreynd viðurkennd í vitundinni. Um þetta verður hver maður að fullvissa sig sjálfur. Þeir sem vita geta lagt fram staðreynd á mismunandi vegu, en álit annarra og framsetning kenninga hjálpar ekki að öðru leyti en að gefa leitandanum staðfestandi vísbendingu. Hver sál verður sjálf að fá sína fullvissu, komast að henni innra með sér og hafa það ávallt í huga að ríki Guðs er í innra lífi; og að aðeins þær staðreyndir sem hver vitund kemst að raun um hið innra að er sannleikur, er raunverulega einhvers virði. Þar með er því hægt að segja það sem margir vita og hafa innra með sér fengið fullvissu um að er óhrekjanlegur sannleikur; athugull lesandi mun fá tækifæri og þá ábyrgð að meta sannleiksgildi þeirra kenninga sem hér eru fram settar.